

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VII. Secuta Concilium in Bohemia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

VII. Harum rerum fama nec opinato accepta, Sigismundus, qui interea Romam profectus, à Pontifice Imperiale diadema suscepit, in Bohemiam reuersus, & à Bohemis, etiam ab Hussitis pro Rege agnitus est. Hussitæ similiter, ab Excommunicatione absoluti, ad Ecclesiæ unitatem redierunt, cui Rokyzana sacerdos & Doctor præcipuus Hussitarum, vna cum aliis eiusdem sectæ autesignans, iuramentum obedientiæ & fidelitatis præstitit, promittens, se pacta inter delegatos inira seruaturum & à Romanæ Ecclesiæ fide non defecturum, permissa interim ijs, qui uti vellent, vtriusque speciei communionem, donec à Concilio Basileensi certi quid super ea restatuatur. At eodem die quum in Catholica Ecclesia sacris, quæ Catholico ritu celebrantur, interesset, conscenso altari, Laico cuidam communionem sub vtraque specie portexit. Hæc eius audacia (neq; enim in Catholica Ecclesia id facere ei licebat) parum absuit quin nouas rursus excitaret turbas: sed prævalente publicæ utilitatis respectu, inquieti hominis insolentia ferenda potius, quam nouis tumultibus occasio danda videbatur. Nec sic tamen ille quiescere potuit, donec tandem regno fuit eiectus. Secundum hæc Sigismundus rex Episcopis quibusdam negotium dedit, Missam ab Hussitis corruptam instaurandi, explosis quas vernacula lingua illi adiecerant, cantiuiculis; itemque religiosos vtriusque sexus in monasteria, vel potius ruinas monasteriorum reducendi. Post multas actiones, tandem à Concilio decretum fuit, *communione sub vtraque specie ex veteris Ecclesiæ statutis non esse necessariam*. Petierant etiã Hussitæ libertatem parvulis factam Eucharistiam communicandi, nec non Euangelia & Symbolum in Missis populari lingua legendi: sed in vtroque repulsam passi sunt. Mortuo Sigismundo Anno 1437. V. Id. Decemb. Znoymæ in Moravia; nec multo post etiam Alberto Austriaco ipsius per filiam Elisabetham genero & successore ad A. 1439. seditiosus ille Rokyzana in Bohemiam rediit, & cum suæ factionis hominibus effecit, vt Ladislao Alberti filio, vt pote minorenni & sub matris Viduæ potestate degente, ad quem tanquam legitimum hæredem Bohemiæ regnum pertinebat, præterito, alius eligeretur: Hussitis dicentibus (quo prætextu hæretici & olim plurimum vsi sunt, & etiam nunc vtuntur) eum qui ab alijs regatur idoneum esse non posse ad alios regendos. Regnum igitur Bohemi Bauariæ Duci obtulerunt, quod ille mag-

no animo accipere recusauit. Tandem Regis loco duos Vicarios regni constituerunt, vnum qui Catholicis aliquantulum fauebat, alterum vero pertinacem Hussitæ sectæ asseclam: qui capita religionis, de quibus inter delegatos Concilij & Bohemos transactum fuerat, denuo mutauerunt. Ad componendum vero hoc schisma Nicolaus Papa V. Legatum ad Bohemos miserat, Pragæ honorificè ab iisdem acceptum (b) sed non multo post, furore Hussitarum, Rokyzanam Archiepiscopum sibi postulanti, recrudescente, clam discedere coactum. Quin & Gubernatorem alterum Bohemiam ad extrema progressi, carceri incluserunt, (in quo is miserabiliter periit) tam spiritualia quam temporalia pro lubitu suo disponentes, & tam Pontifices quam Reges sua sibi auctoritate constituentes. Rokyzana enim Archiepiscopi nomine & dignitate non contentus, supremi quoque in Bohemia Pontificis potestatem sibi arrogauit. Tandem furore populi paulum remittente, modestiorum consilio & opera Ladislao rex acceptus, & Pragæ vstitatis Catholicæ Ecclesiæ cæremoniis coronatus fuit.

Tanto vero Ladislao Catholicam amplexus erat religionem studio, vt numquam hæreticorum sacris aut conuentibus interesset, aut eorum templa intrare voluerit, quamuis rogatus. Quia quum à Rokyzana quidam sacerdos subornatus esset, vt Rege præsentem Missam celebraret, Rex vbi accepit hæreticum esse, quamprimum inde eum abscedere iussit; ni faceret extrema interminatus. Rokyzanam vero cum suis vbique & semper contempsit, quamuis ille potestatem tyrannicè admodum exercebat. Quinque ille in festo Corporis Christi sacram Eucharistiam per vberem deferret, Rex illum è fenestra conspicatus nullum reuerentiæ signum præbuit. Percunctantibus amicis; cur nullum honorem sanctissimo Sacramento exhiberet. *Non me latet, inquit, diuinitissimum Christi corpus dignius esse quam vt satis vquam à me honorari possit, nec mea reuerentiæ gloria eius auget, neque debonestatio decus imminuit. Verum mihi cauendum est, ne dum Christum honore, sacrilegum presbyterum Rokyzanam vulgo approbasse videar, quorum plerumque mores à Principis pendunt exemplo. Nec illi me Deum contempsisse putabant, cuius sacratissimum corpus in Catholici presbyteri manu me semper summi honoribus prosequentes viderunt.* Aliud eiusdem non minus notabile factum prodicit. Nam ex Hun-

b Anno 1448.

gia reuertenti, Rokyzana cum Clero suo obuiam processit, magnam pompam ducens, & habita oratione de faulfo ac felici reditu est congratulatus. Rex autem hæreticum & pestiferum hominem toruis oculis inspiciens, nullas ei gratias egit: vbi vero Catholicæ Ecclesiæ Sacerdotes, sacra ferentes, occurrerunt, *Hos, inquit, Dei ministros agnosco.* Et ex equo desiliens, consalutatis omnibus, sacram crucem oscularus est. Licet vero quum Ladislai Regis pietate, & exemplo, tum Franciscani cuiusdam Monachi, à Pontifice missi, sermonibus Catholici ritus in Bohemia & Moravia paulatim reflorescere inciperent; vna tamen nec opinata Ladislai mors Anno 1457. X. Calend. Decembr. omnem spem euertit, & sulque deque omnia miscuit, Veneno interentum suspicio fuit: cuius culpæ quidam Rokyzanam affinem fuisse dicunt. Defuncto Rege, multis regnum ambitibus tandem Baro quidam Gyziko de Podiebrat Bohemus, Rokyzanæ potissimum & Hussitarum opera Rex electus fuit, frustra Catholicæ tam Bohemiam quam Morauis & Silesijs sese opponentibus: quos nouus Rex Georgius (hoc enim ei nomen erat) vi & armis imperata facere coegit.

Georgio, Hussitica labe infecto, regnante, Hæreticis in Bohemia caput plæ extollere ac triumphare cœpit. Tum Praga urbs duos Archiepiscopos, Catholicum unum, Hussitam alterum, non sine tanti monstri detestatione vidit. Rex nihilominus ad Papam Pium II. Legatos misit, qui suo tanquam Christiani Principis nomine obedientiam ei præstarent, ea lege, ut pacta conuenta (quæ Compactata vocant) Bohemorum, & in primis de utriusque speciei communione, Pontifex approbaret. Quod, ubi Papa denegavit, oratores re infecta domum reuersi sunt. Rex hoc indigne ferens, indixit generalem totius regni conuentum, ad quem & à Papa missus fuit Apostolicus Legatus. Quum vero Rex ad Ecclesiæ obedientiam redire noller, à Pio primum, deinde à Paulo II. quoque illius successore excommunicatus, & Bullæ in Cœna Domini insertus est, publice etiam Christianorum cruce signatorum, contra ipsum pronuntiata expeditione, & Matthia Hungariæ rege in ipsius locum succedere iusso. Sic duorum istorum, varia fortuna diu inter se belligerantium, contentionibus Bohemiam regnum misere discissum fuit, & multis calamitatibus vexatum.

Tandem adigente conscientia, Georgius Rex

à Saxoniarum Ducibus petijt, ut ipsorum intercessionem cum Pontifice recõciliaretur; aut impetrarent saltem, si ex communicationis contra ipsum latam sententiam tollere omnino nollet, suspenderet saltem quoad ipse audiretur. Sed quemadmodum Ecclesia neminem è gremio suo excludit, sic in ijs qui eo semel exciderunt recipendis, cunctanter & prudenter agit. Pontifex tamen in hac petitione minime difficilem se præbuit, & de causa ipsius, ut & pœnitentia, cogniturum se promisit. Sed antequam reverterentur ex urbe Legati, rex Georgius morbo consumptus obiit: post cuius mortem inter Matthiam Hungariæ Regem, & Uladislaum Casimiri Poloniæ regis filium, magna contentione de regno certatum fuit, facta tandem eius diuisione, ut Moravia, Silesia & Lusatia Marchiæ cederent, reliquum penes Uladislaum maneret. Hic exitus fuit Georgij, qui ex hæreticis primus & ultimus Bohemiarum rex fuit: quæ tot tantisque malis fessa, sub Uladislao & Ludouico regibus postea Hussitis religionem suam exercendi libertatem & pacem indulsit.

DE PICARDIS ET CALIXTINIS
eorumque errore: deque ijs motibus qui
Luthero exorto & religionis mutationem
aggresso in Bohemia extiterunt.

CAPUT V.

ARGUMENTUM.

- I. De Calixtinis, & eorum circa utramque speciem in Eucharistia Sacramento errore, ac argumentis.
- II. De Picardis, & Lutheri de ijs iudicium.
- III. Lutherus mutata sententia, Picardos fraternitate dignatur.
- IV. Bohemi Lutheri & Lutherana doctrina defensionem suscipiunt.
- V. Ferdinandi leges contra Hussitas & Calixtinos.

I. BOHEMIÆ regno vehementer afflicto, tamquam corpori male affecto, qui sequuti sunt reges quiete aliqua potius quam violento remedio opus esse iudicantes, ac simul Hussitarum in-

Tt

saniam